

[Transcript] Nationens mareridt / Hellere gift end skilt

Mit navn er Thomas Klinkby. Du lytter til nationens marit, en true crime podcast om sager fra hele verden, der rammer og lammer en befolkning, fordi de er så bizarre eller på andre måde umulig at røste af sig.

Sådan en sag er den sag fra New Zealand, du nu skal høre. Og mit til synledende naturligt dusfald, som ingen skænker en ekstra tanke, bortidt fra offereds egen søster. Hun får en grim mistanke, og den hun mistænker er en, der er meget tæt på.

Lige an drejer nøglen, men lad den sidde tilningen. Motoren udstøder et sidste sukk, og klimaanlægget forlårshuset færdigt. Hun holder i inkørslen til ens brugshus. Eller ikke længere, må hun huske sig selv på. Fæld er der ikke mere.

Han ønsker ikke at leve mere, så han valgte at ende sit liv ved at sluge en masse antihistaminer, allergi-medicin. Skæbnens ironie ville, at fæld var allergisk over for medicin mod netop allergi. Det visste han godt, så at tage netop den medicin ville være farligt for ham. Men hvordan visste han, han ville dø af det?

Det kom som et chok for Lian og resten af familien, da de fik nyheden for nogle uresiden. Han havde taget pællerne og lagt sig til at sove i sin egen seng. Det var fælles kone Helen, der opdagede han ikke trækværet det næste morgen.

Ingen havde regnet med, at fæld ville gøre det, at han virkelig havde det så dårligt. Den slags lov ikke til ham. Han var 47 år, havde to dejlige store børn og et godt job. Der var indtids at tyde på, at han ikke kunne holde liv ud længere. Men sådan har de fleste efterlættet på rørende, det er sikkert. Ingen regner med, at det ville nå helt derude.

Lian plads stadigere tanker om, at hun kunne have gjort noget, sagt noget, ragt ud til ham. De to havde skænneri for nogle år siden, og de nåede ikke at blive venner igen, inden fuldt døde. Hvis bare hun havde slugt sin stolthed og ringet til ham. Nu holder hun i hans indkørsel, men han er der ikke længere. Nu er der kun Helen, som insisterer på at blive boende. Huset tilhører hende nu.

Bilen-summen er helt holdt op, og metalles afkøling afgiver små knirkende lyd. Lian bemærker, at der holder en helt ny bil i indkørselen. Hvorfor har Helen købt en ny bil? Eller tilhører den en anden?

Lian stiger ud af sin bil og bevæger sig op mod huset. Døren åbner, og Helen kommer ind i møde med åbne arm og et stort smil. Lian når tænker, at det er pusit, at Helen har så meget overskud, efter som hendes mand lige er død af selvmord, inden hun får i på en ny mand bag Helenen.

Manden hilser høfligt, og tager straks Lian's bagage indenfor. Det er min ny kæreste, fortæller Helen, er han ikke bare skøn. Det føles meget afkævet, men Lian vælger til det høflige ansigt på. Hun er der kun for weekenden til et større familie- arrangement, så tager hun hjem til Australien igen. Hun skal bare holde masken så længe.

Masken skal du holdes væsentlig længere tid, end hun først regner med. Samme aften sidder Lian i køkkenet med en drink forslabtet af.

Helen kommer ind i køkkenet med nogle billeder hun har fundet.

Se, siger Helen og pege på billedet. Det er hende han havde en affaire med.

Lian ser på billedet. Det taget til en udklædningsfest for nogle år siden, og viser Phil ved siden af en kvine.

Lian kan godt huske festen, men hun genkender ikke kvinden på billedet.

Det ser ikke ud til, at de har et forhold, og dessuden af uthuskab slet ikke noget, der ligger til Phil.

Lian får en underlig fornemmelse i maven.

Hun kan ikke forstå, hvorfor Helen vil bringe sådan noget op.

[Transcript] Nationens mareridt / Hellere gift end skilt

Phil er død. Der er ingen grund til at råde op i fortiden på den måde.
Hvad vil Helen opnå med det?
Er det for at raffære det gør, at hun har fået en ny kæreste så hurtigt efter Phil's død?
Vindt, siger Helen, der er noget andet jeg skal vise dig.
Hun rejser sig, og skynder sig hurtigt ud og køknet.
Hvad kan det nu være? Flere billeder med kvinder, som Phil har aften af færre med.
Lian tager en stor slurk af sin prank.
Hun overvejer, om hun kan tillade sig at gå i seng tidligt.
Hvis bare hun kunne finde på en god undskyldning.
Så kommer Helen tilbage.
Hun har et stykke papir i hånden.
Det lå i skuffen, siger Helen.
Jeg fandt det for nyligt.
Lian kigger på papiret, så synker hun en klump i halsen.
Det er Phil's afskedsbræv, skredet til Helen på computer.
Lian's øjne løber fabrielsk henover linjerne.
Der er noget underligt bebrædede.
Det føles ikke som noget Phil ville skrive.
Sætningerne lyder forkert, ikke som ham.
Og slet ikke på computer, det kan hun aldrig finde på.
Lian's øjne stopper ved underskriften.
Hele hendes krop går i alarmberedsskab.
Hun ved, at noget er helt gælds.
Lian kender godt sin brugshåndskrift.
Selvom der står Phil med fine bløde buksdævre,
tilhører denne underskrift ikke Phil.
En tanke slår ned i Lian.
En forfærdelig tanke, som får alting til at vende sig ind i hende.
Phil har slet ikke begået selvmord.
Han er blevet myrtet af sin egen kone, Helen.
Den selvsame kvinde, der lige nu er ved at skænke Lian en ny drink.
Kan det virkelig være så?
Er hun lige nu i selskab med sin brugsmutter?
Hun synker en ekstra gang.
For hun ved, at hun skal tilbringe en hel weekend alene med en kvinde,
som hun slet ikke stoler på lige nu.
Vi spoler tiden tilbage til nogle urefør.
Lørdagmorgen, den 3. maj 2009, ringer Helen Mellner til politiet i Christchurch,
New Zealand's næste største by.
Hun har netop vundet op ved siden af sin døde mand, Phil Nespett.
Phil var 7-4 år.
Han havde to voksne sønder fra tidligere ægteskab, før han blev gift med Helen.
De to har ikke nogen børn sammen.
Men også Helen har en voksne sønder fra tidligere ægteskab.

[Transcript] Nationens mareridt / Hellere gift end skilt

Phil arbejder som lasbilschuffør, og var en helt almindelig mand, uden stor udsving i livet.

Han led ikke af depression, og havde været en problem med penge eller afhængighed.

Tvært imod, sørgede han pligttopfylden for sin familie, og var vildt lidt af de fleste.

Lian og Phil var blevet uvinder, efter at Lian's søn havde bodet ved Helen og Phil.

Helen var blevet oprævet over noget, Lian's søn havde sagt,

og Phil havde trofærd støttet sin koni i konflikten,

hvilket drev de to søskende fra hinanden.

Da politiet ankommer til huset, der ligger en timisk kørsel fra Christchurch,

finder de et tomt pillglas på guldet ved Phil.

Der er ikke tegn på slåskamp eller indbrud,

og desuden har Helen såret i samme seng, uden at have lagt mærke til noget usædvanligt.

Der er opkast på omkring livet.

Det stammer for Phil, men heller ikke det har vækket Helen i løbet af natten.

Den efterfølgende opduktion viser, at Phil har store mængder allergi-medicin,

af mærket fenenergen i kroppen,

hvilket svager til de tomt pillglas på guldet.

Døden er intruffet, som følger at fælles stærke allergiske reaktion over fra medicinen.

Først forsøger kroppen at komme af med giften gennem opkaster og diarage.

Kort tid efter går kroppen mit anaphylaktisk chok, hvor store mængder histamin er frikis i kroppen,

hvilket fører til store hevelser i ansigtet op på fødder og hænder,

samt værtrækningsbesvær, overalmæssig hjerteslag.

Kort tid derefter stopper hjertet med at slå.

Under en kort afhøjring fortæller helgen politiet, at hun har modtaget en SMS fra sin mand fra dødsnatten,

hvor i hans skriv er han ikke kunne holde ud at leve mere.

Selvom politiet stusker over det noget ude så vanligt i at sende en SMS som en sidste afsked,

vælger de ikke at grave mere i sagen, og fælles død bliver registreret som et selvmur.

Et ud af knapp 550 er New Zealand D-O.

Hade politiet valgt at grave bare en anelse i sagen, vil de hurtigt have opdagede nogen uavrenstemme så i Hellenes forklaring.

For eksempel, at naboerne så lys i vinduerne hos fæller Hellene klokken halv fem om natten,

vil de ikke stemme overens med Hellenes forklaring om at våne til synet af sin døde mand.

Måske er det dårenskab eller måske udsikken til overarbejde, der får betjent med til hurtigt at lukke sagen som selvmur.

Uanset hvad, finder politiet ikke årsagt til at lukke kraftere end efterforskning.

Men hvis politiet ikke overgrat undersøg sagen og dermed findes sandheden om fælles død, hvem skal så gøre det?

Lianne sidder nu med fælles afskedspræv i hånden.

Med blikket fastlås på den underskrift, hun ved, er falsk.

Hellene kommer ind med en ny drink og stiller den foran Lianne.

Tankerne spener stadig Lians hoved, hendes hænder røster.

Hvis hun er ret i sin mistanke, skal hun bo hos sin brors mortar i en hel vigent.

Hun skal sove i hver altid, lige ved siden af den seng, hvor boren blev fundet.

[Transcript] Nationens mareridt / Hellere gift end skilt

Den selvsame seng, som Hellene nu deler med sin nye kæreste.

Hun kigger op på Hellenen, redselslaget for om hendes ny mistanke kan ses på hende.

Det kan den åbenbart ikke.

Hellene smiler over bærerne og lægger sin hånd på Lians skulder i tryst.

Lianne undskylder sig med at det hele er lidt overvældende, og at hun har brug for at trække sig tilbage til sit værelse.

Hellene nicker for stående.

Da Lianne først har kommet ind på sit værelse, sætter hun hurtigt sin kuffert for en døren.

Hun gennemgår alle muligheder for at komme væk.

Huset ligger langt ud på landet, langt væk for alting, og hun har drukket lidt for meget til at køre.

Hvad kan hun ellers køre?

Hun finder sin mobiltelefon, og skriver en SMS til sin mand hjem i Australien.

Hellene har mørtet fedt. Jeg kan ikke komme væk, og jeg er så bange.

Lianne lægger telefonen fra sig ude af sig selv.

Hvis Hellene skulle beslutte sig for at så slå hende ihjel, ved Lians mand i det mindste, hvorfor.

Telefonen biber. Letted samler hun telefonen op, men lettelsen forsvinder hurtigt igen.

Det er ikke muligt at leverere SMSen på grund af at få penge på kontoren.

Hun kan altså ikke komme i kontakt med nogen.

Lians hjerte begynder at slå hurtigt igen, og hun sætter sig på sengen for at berole i sig selv.

Hvis politiet finder et nyt li i det samme hus, som Phil døde i, med mistanken hurtigt pege på Hellene, ved den ikke?

Der er ikke noget at gøre, anden er blevet, og håbe på at Hellene ikke mistænker noget.

Måske sker altid angrund.

Hvis Lians mand ikke skulle arbejde hjem i Australien, var han taget med til New Zealand, og så havde de bukket værelse på et hotel.

Men så havde Lianne måske ikke fået lov at se afskedsbrevet.

Måske var det skepnen, at Lians skulle overnatte hos Hellene, så hun kan sørge for, at sandheden om Phil's død kommer frem.

Det vil jo kræve, at Lianne finder et håndgribligt bevis, som kan overtale politiet til at genopne sagen.

Og hvad skulle det være?

Afskedsbrevet får hun aldrig lukket fra Hellene, så Lianne må virkelig tænke sig om.

Hvis Lianne overhovedet skal have mulighed for at undersøge sagen, vil det første fremskræve, at hun holder sig gode venner med Hellene.

Og med det største pografis i verden, find ud af så meget hun overhovedet kan.

Hun sletter sin telefon besked til sin mand.

Hvis hun nu på tidspunkt er på toilettet og glemmer sin telefon, og Hellene begynder at snage.

Lianne er nærmest paranoid på det her tidspunkt.

Først skiller du om at overleve vikanten hos Hellene.

Hun holder sig på værelset det mest af tiden.

Om morgenen efter det fælles familieangemang på en restaurant, undskylder hun sig med et mageudne.

Hun bliver nødt til at tage tid til at hjem fra Hellene.

Lættet overvær på sikker afstand, at den kvinde hun er overbevidst om har mørtet hendes bror,

[Transcript] Nationens mareridt / Hellere gift end skilt

begynder Lianne at undersøge sagen nærmere.
Som det første beslutter hun sig for at finde ud af, hvorfor Hellene overhovedet ville slet fælle ihjel.
Hun gennemgår afskedsprævet i hovedet.
Der stod nogle underlig ting omkring fælles søn.
At fælle ikke at den biologiske far, men at fælle ikke selv tur sige det til ham.
Hvilket Lianne finder meget usandsynligt.
Selvom de ikke talte så meget sammen de sidste år, kender hun stadig sin bror indgående.
Hvis Hellene selv har fabrikerede afskedsprævet, hvorfor skulle det så være nødvendigt at give fælles søn en så jerteskerende afsked?
Men mindre det handler om AARV.
Hvis ikke Hellene ønsker, at fælles søn skulle AARV efter sin far, så var det vigtigt for hende at skrive om ud af testamentet.
Fælles afskedsprævet var Hellenes eneste mulighed.
Men det ville krevet meget kynisk menneske.
Kan det virkelig passe, at det hele bare handler om penge?
Slog Hellene sin mand i hjælp for pengenes skyld?
Phil var lasbilschuffør, han var værken rige eller stod til AARV en masse penge.
Der var selvfølgelig huset, men var det virkelig nok til at slå nogen i hjælp for?
Der er mange flere spørgsmål end svar i Lians hovedet.
Men det store lysning klart for hende er hun nu på en mission.
Hun er Phil's eneste mulighed for retfærdighed.
Og hun vil dedikere sig til at finde en bevis, der kan åbne for politiets efterforskning.
Det skal vise sig at blive en udmattende mission, der kommer til at kræve alt af Lians den næste meget lange tid.
I gennem flere måneder begraver Lians sig i sagen.
Hun misser flere arbejdsdage og pendler mellem hjemmet i Australien og New Zealand, hvor hun håber på hjælp for politiet.
Første prioritet for Lians er at bevise, at der ikke er tvivl om det biologiske ophav for Phil's søn.
En ting er AARVen, noget andet af den emotionelle rusjebane, som afskedsprævet kan sætte i gang hos Phil's søn.
Hun har brug for Phil's DNA.
Da Lians bør politiet finder hun ud af, at der ikke er taget DNA-prøver fra Phil, hvilket undrer hende.
Hun skal hun i købet selv betale for at sætte processen i gang.
Og det gør hun så med det samme.
Lians har også kontakt til den betjent, der modtog hellerens anmeldelse.
Lians bør om de har set afskedsprævet, men det har betjent den ikke.
Det virker myndighed.
Lians bør fortælle mig, at det ikke er det, som er det, som er det.
Hun har set afskedsprævet, men det har betjent den ikke.
Det virker misthængeligt, at hellerne ikke har afleveret bredere til politiet.
Betjenten kan dessuden fortælle, at afskedspræve står til et aldrig skrives på computer, men står til det altid i hånden.
Betjenten fortæller også om SMSen, som de godt nok fandt noget mærkværdig.
Og også, at de undreres over, at hellerne ikke virkede ulyggelig, men tvertimod fremstod meget

[Transcript] Nationens mareridt / Hellere gift end skilt

fattet og bredere overskud.

Sidenløbende med Lians himmelige undersøgelser taler hun ofte med hellerne for at sikre sig hendes tillid.

Selvom det er ekstremt ubehageligt og svært for en at holde masken, er det nødvendigt i håbet om, at hellerne taler over sig.

Lianne opfører sig som en nær venine, men indeni er hun både bange og vred.

Gennem samtalerne med hellerne, er far Lianne blandt andet, at fældtegnet en livsforsækning et års tid før sin død.

En livsforsækning, som i tilfæld af hans død vil give hellerne en udbetaling på over en million kroner. Og de penge har hellerne altså allerede modtaget.

Selvom sagen officielt er afsluttet, fortsætter hellerne med at tale dårligt om fæld.

Blandt andet er han løg for alle, og den ofte var utro.

Lianne lytter med falsk indination til de vilde anklager, men inderstinde ved hun godt, at det hele er løgn.

Det er løgene, der kunner til formål at male et billede af en stærkelshælde som det er søn for.

Endelig kommer der nyt fra DNA-prøven.

Til Lianne stor lettelse viser analysen, at der ikke er noget frygtet for fælds søn.

Fæld er hans biologiske far.

Det er altså tydeligt, at afskedsprævet er en løgn fra bekeret af hellen.

Lianne er nu fuldt optaget af sit detektivarbejde.

Hun har brug for flere videner, og hun kontakter derfor hellens kollegaer.

Det er et risikabelt træk, for hun ved ikke om kollegaerne er lojal over forhellen eller ej.

Hvis de er, og hellen får noget vide, er Lianne afsløret, og vil nebe kun komme videre med sin private efterforskning.

Hun frygter også, at hellen vil tage hevn, for hvem ved, hvad hun kan finde på.

Det viser sig dog, at være det rigtige træk, og Lianne er chokerede over, hvad kollegaerne kan fortælle.

Bag hellens ryk bliver hun kaldt den sorte enke, fordi hun åben har talet om at tage liv af sin mand.

Hun har bl.a. spurgt efter, hvordan man skaffer rådtgift, og hvordan man højer en legemutter.

En enkelt gang kort før fælds død, har hellen også nævnt over for en kollega, at han ikke vil være i livet i ret lang tid nu.

Kollegaerne har altid taget det som bizar humor fra hele en side.

En ekcentriske og frustreret kollega, med lidt for meget fantasi.

Men der filser faktisk dør, at de godt nok ikke så skår sikre længere.

Lianne spørger, hvorfor de kan fortælle noget til politiet.

Kollegaerne fortæller, at de også har forsøgt, men at politiet ikke ville lytte.

Og sagen blev hurtigt lukket.

Stærkt motiveret af kollegaernes vilde, vidneudsavn, ringer Lianne tilbage til på tjenten, der havde sagen.

Hun fortæller alt, hun ved om livsforsækningen, om løggen i afskedsprævet, om kollegaerne.

Men uanset, hvad hun fortæller, er det indisjer og i konkrete beviser.

Og politiet vurderer, at det kan nok til at genopne sagen.

På trods af politiets manglerne i mødekommen hed, vælger Lianne alligevel at fortsætte sin personlige efterforskning.

[Transcript] Nationens mareridt / Hellere gift end skilt

Hun får nu fat på fils hospitalstjournaler.

Og til en stor overraskelse er far hun, at Fil var på hospitalet en måned før sin død.

Han var i selskab med Helen, og oorsagen var en mindre forgiftning af antihistaminer af mærket fenergen.

Altså det samme mærke, som blev fundet ved hans død.

Forgiftningen havde fortsatet opkast, heulsår og svimmelhed.

Var den forgiftning måske et eksperiment udført af Helen, for at se, om morvåbnet ville fungere efter hensikten.

Lianne går igennem til politiet med sine opdaleser.

Denne gang er modtalsen endnu mere kølig.

Ikke bare, at de ikke er i mødekommende. De er faktisk ret fjendtlige.

Politiet forklager Lianne, at hvis hun ikke stopper, vil politiet begynde at betragte det som desideres ikhane og bagvaskelse.

De råder hende til at lægte hele baser, stoppe hvad inden det er hun er gang i, og komme videre med sit liv.

Den besked får det til at eksplodere Elianne.

Alt inde i hende skriver på ret færdighed, og hun ved, at Helen er mutteren.

I over et år har hun holdt sit pokerfæs over fra Helen, men nu kan hun ikke opret holde den pæne fasader mere.

Hun skriver i en SMS til Helen, at hun ved, at Helen har mørtet fæll, og at hun ikke vil have mere medan at gøre.

Den SMS var måske ikke helt gennemtængd, for nu har Lianne afskåret sig muligheden for at få flere informationer fra Helen.

Og hun mangler stadig det afgørende bevis, der kan sætte en ny efterforskning i gang.

Der er gået halvandet år siden fælles død, og som tiden går, bliver det svære at svære at finde beviser.

Det virker næsten umuligt. Næsten.

Der er én person, som Lianne ikke har talt med i nu, og det er den rettsmediciner, der får to obduktionen af fæld.

I november 2010, halvandet år efter fælles død, og i et sidste desperat forsøg på at sætte en officiel efterforskning i gang,

buker Lianne et møde med rettsmedicineren.

Hun fortæller hende om sine teorier, opdaleser og mennesker, hun har talt med undervejs.

Hun fortæller også om afskedsbrævet og den forfalskede underskrift.

Fæld var højere håndet, og ens skrift var meget kærtet, nærmest som buksdæv og hukket i sten, og ikke blød, sådan som denne underskrift så ud.

Desværre kan Lianne ikke vise rettsmedicineren afskedsbrævet, eftersom at helden har det originale, og ikke vil udlevere det.

Rettsmedicineren undrer sig.

Hun finder sagsmappen frem, og leder lidt frem og tilbage i den.

Hun forklager, at hun helt bestemt mener, at de faktisk modtog fælles afskedsbræv fra heldenen.

Jo, hun havde ret, der var det.

Rettsmedicineren lægger brede foran Lianne, som straks budder sammen.

På brevet i sagsmappen er der ikke en underskrift fra fæld.

[Transcript] Nationens mareridt / Hellere gift end skilt

Der eksisterer altså flere afskedsbrævet.

Det beviser bare stadigvæk ikke noget.

Men der er måske alligevel en chance for et gennembud.

Rettsmedicineren viser for første gang interesse i Lians private efterforskning, og fortæller, at selvom det desværre ikke er muligt for hende at genopne sagen, så er det vel lov alle borgers rett, at bestille et lysyn af deres pårørende.

Så hvis Lianne officielt bestiller et lysyn af fjød,

vil Rettsmedicineren personligt tage sig af det, og undersøge om der er noget at komme efter.

Lianne er lettet.

Endelig er der nogen, der tror på hende.

Hun takker mange gange og bestiller med det samme et lysyn.

Men den slags tager tid.

Og ventetiden føles ekstra lang, når det ordne købet er sidste mulighed for at bringe sandheden frem i lyset.

Urene går uden svar.

Urene bliver til måneder, uden at der er nyt for Rettsmedicineren.

Lianne begynder at tænke, at der ikke er mere at gøre, at hun lige så godt kan opgive det hele.

Det, der særligt piner hende, er tanken om, at helgen kan slibbe afsted med at slå et andet menneske i hjæl uden at blive dømt.

Og så, endelig i maj 2011, præcis to år efter fælles død, får Lianne tilsendt en kopi af Rettsmedicinerens rapport.

Gennem en omfattende opluktion, hvor Rettsmedicineren konkluderer, at fælleskrop indeholder så stor mængde fenegan,

at der er tvivl om, hvor vidt derover hovedet har været muligt for ham at tage det selv.

Dermed kan ikke længere udelukkes, at andre har været involveret i fælles død.

Der kan ondekøbet være tale om et overlagt drab, planlagt og udført af nogen, der er tæt på fæld.

Det var denne faglige vurdering, der skulle til.

Rettsmedicinerens rapport ført til, at politiet genopner sagen, og nu betragter fælles død som en mulig måsage.

Men der er gået over to år. Er det for sent for politiet at finde beviser, der gælder på et rettsligt niveau?

Skal det virkelig lykkes helleerne at unslæppe sin straf alene på grund af tid?

Eller vil det lykkes rettfærdigheden at ske fyldest på trods af alle forhændringer?

Lian og resten af familien holder været.

I december 2013 begynder rettsagen mod Helen Mildner ved retten i Cross-Turch.

Hun har tiltalt på tre punkter, to gange for sø på drab, og en gang hvor det lykkes.

Lians personlige efterforskning danner et stort grundlag for politiet efterforskning, og netop af den grund går Helens forsvar hårdt til hende med anklæder med et personligt hevnmotiv.

I et voldsomt krydsforhør mellem anklæder og forsvarer, må Lian forklare det hele en gang til.

Om afskedsbrævet med den falske underskrift, om DNA-prøven i forbindelse med Fils søn,

om livsforsækringen på godt 1 million kroner, om kollegernes historier, om alle bagtalserne fra Helen,

om forgiftningen en måned før drabet og endelig om besøget hos rettsmedicinaren.

[Transcript] Nationens mareridt / Hellere gift end skilt

Lian fortæller det hele, hun har ikke noget at skylle.

Det udover har politiet's opfyldende efterforskning vist, at Helen flere gange har hævet penge i nærheden af et apotek,

hvor hun har købt store doser fennergane under falsk navn i tiden op til drabet.

De kan også fortælle, at livsforsækringen ikke er tegnet af Fils selv, men af Helen.

Udover kollegernes historie om Helens ønske om at slå sin mand i hjæl,

kan Helens barnebarn også fortælle i vidneskranken, at Helens bor det hende om hjælp til at slå fællig hjæl.

Rettsmedicinaren gentager sin konklusion om, at dødsfaldet med stor sentynighed ikke kunne være til mor.

Hun fortæller, at Fils formenlig har blevet forgiftet via aftensmaden, og at drabet så er fuldbjortet med en puede over hans hoved.

Der er altså efter alt at døme taler om et uspekuleret og overlagt drab, der kræver langtids forberedelse.

Samtidig har selved drabet krævet betydelig kynisme og nohyggelig vedholdenhed af morteren, som over flere minutter har fået sadet og overværet en smertefuld og panisk død med opkast, diaræ og kvildningsfornemmelse hos offerede fæld.

Som det sidste vidne møder Helens mindre egen søn op i vidneskranken.

De fleste forventer, at sønnen vil forsvare sin mor til det sidste, men der sker det modsatte.

Med tår i øjnene fortæller han alt han ved, og da inklæren spørger om sønnen tror hans egen mor i stand til at drepe,

nægger hans dele også var ja. Det er han ikke til kun i tvivl om.

På dagen for Domshausilissen møder Liane op i retten med hele sin familie, inklusiv fælles sønner. De har taget fælles aske med i en urne for at være sammen i det desendt hendes øjeblik.

Første tiltale om drabsforsøg. Ikke skyldig, lyder Dom, der godt gys gennem familien.

Ande tiltale om drabsforsøg. Skyldig, familien holder været. Nu kommer det afgørende skyldspørgsmål.

Træde tiltale om drab. Skyldig.

Familien bryder ud i gledes torre. Endelig fik Phil sin retfærdighed, og familien kan i fredbe begynde at sørge overtabet af deres far, søn, ungel og bror.

Helen Mildner idømmes af en fængselstraf på livstid for overlagt drab på Phil Nespeth.

Efter rett sagen giver politiet i Christchurch en officiel undskyldning til Phil Nespeth's familie, og anerkender samtidig liens betydelig indtats for at genopne sagen.

Hun må tage også af statning for sine udgifter i forbildelse med opklaringen og for tabt arbejdsfortjeneste.

Som et direkte følge af sagen ændrer politiet sin praksis ved rørende mistænkelig dødsfald.

Et tiden indendrapet på Phil skulle et dødsfald bære tydeligt tegn på en forbrydelse før politiet ville i værksænden efterforskning, hvilket herførte til politiet husk.

Framover er alle dødsfald mistænkelig indtil der foreligger klare beviser forandet herunder en naturlig død eller selvmord.

Efter Domsavsidelsen mødes hele familien ude for en rætsbygning for at være sammen om Phil's aske en sidste gang.

Lians søn tager sin telefon frem. Han finder en sang som han afspiller, så alle kan høre den. Det Phil's yndlingssang med meatloaf.

[Transcript] Nationens mareridt / Hellere gift end skilt

Sangens titel passer perfekt til situationen.

Two out of three ain't bad.

Du har lyttet til nationsmarkedet, men nu skrev der Johan K. Jensen, redigeringlyd og musik af Gustav Niport. Serien er produceret af Body Body for Alli.

Du har lyttet til en podcast for Alli. Find endnu flere artikler, podcast og video i din Alli-app.